

Ei woi ükski ette teada,
Mis on Jummal wõtnud seada
Temma ello korra sees,
Kas on surm ehk ello ees,

Ei woi ükski ette teada,
Kas ta wõttab kauaks jada;
Kas ta homme ellab weel,
Ehk on ta jo surma teel!

Ei woi ükski ette teada,
Et ta saab weel modi heita
Enne, kui weel õhto jouab,
Enne surm ehk tedda nõuab.

Ei woi ükski ette teada,
Kas saab wodist ülles tõusta;
Maggades ehk uinus ta
Jggaweste maggama!

Ei woi ükski ette teada,
Kui ta wõttab jalga seada,
Et ta kõnniks siin ehk seal,
Ehk on surm ta jälge peal.

Ei woi ükski ette teada,
Kas saab omma tahtmist täita:
Jgga ford, kui hingab ta,
Tedda surm wõib surreta!

Meesilastest.

1859 aastane aeg, jättis kewwade 1860,
mõnne mehhe kae tühjaks, issearranis nelle,
kes süggise rohkest linno-puid järrele jätsid.
Sedda peab se, kes lindudest tahhab kasso
sada, holega tähhele pannema et, kui hea
wiljalinne aeg on, siis on ka hea lindude aeg,
kus nemmad ka rohkem korjawad, kui keh-
wal ajal. Pärast 10^{mat} Augusti ku päwa,
ei korja nemmad enam sureste warra, ja
kui se ka näitab nenda ollewad, siis ei olle
sest enam sada, kui se, mis isse ärra kullu-
tawad ja päwas ärra sõwad. Sawad nem-
mad agga walmis met ehk head maggusat
mee-wet, siis on nemmad wägga hoolsad,
sedda sisse kandma.